

ÎNCHEIERE

02 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de directorul Incontest Audit SRL, Ignat Tatiana împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de directorul Incontest Audit SRL, Ignat Tatiana împotriva Consiliului de supraveghere a activității de audit de pe lângă Ministerul Finanțelor cu privire la contestarea actului administrativ

c o n s t a t ă :

La 12 martie 2016 directorul Incontest Audit SRL, Ignat Tatiana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului de supraveghere a activității de audit de pe lângă Ministerul Finanțelor cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, în temeiul actului de control din 18 aprilie 2015, a fost emisă decizia Consiliului de supraveghere a activității de audit de pe lângă Ministerul Finanțelor nr.19 din 10 noiembrie 2015 cu privire la rezultatele controlului extern la societatea de audit Incontest Audit SRL, conform căreia Incontest Audit SRL și auditorul Ignat Tatiana a fost sancționate sub formă de avertisment, ca urmare a nerespectării cerințelor de calitate a lucrărilor de audit.

Ulterior, prin nota informativă nr.30-12/143 din 12 noiembrie 2015 reclamanta a fost informată, că în temeiul deciziei nominalizate, în funcție de procentajul primit pentru neconformitățile constatate în urma controlului extern, societății de audit Incontest Audit SRL i se acordă categoria „D” cu aplicarea următoarelor sancțiuni disciplinare:

participarea dnei Ignat Tatiana, auditor care a luat parte la misiunile de audit verificate, la cursuri suplimentare de instruire profesională de 40 de ore;

prezentarea propunerilor în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii deciziei din partea societății de audit, privind modul de realizare a recomandărilor indicate în actul de control din 28.04.2015, cu indicarea acțiunilor planificate și termenelor corespunzătoare de realizare în timp de un an;

aplicarea de sancțiuni sub formă de avertisment societății de audit Incontest Audit SRL și auditorului care a luat parte la misiunile de audit verificate Ignat Tatiana;

efectuarea unui control extern repetat peste o perioadă ce nu va depăși 2 ani și în cazul în care s-a stabilit aceeași categorie se va iniția procedura de retragere a licenței pentru desfășurarea activității de audit.

Reclamantul solicită anularea/modificarea:

actului de control din 18 aprilie 2015 și anume: punctele 2,8,11.2, 11.4, 18; deciziei Consiliului de supraveghere a activității de audit de pe lângă Ministerul Finanțelor nr.19 din 10 noiembrie 2015 cu privire la rezultatele controlului extern la societatea de audit Incontest Audit SRL;

notei informative nr.30-12/143 din 12 noiembrie 2015 adoptată în temeiul deciziei nr.19 din 10 noiembrie 2015 în conformitate cu gradul de conformare 45,6.

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), prin hotărârea din 20 ianuarie 2017 a respins acțiunea ca nefondată.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, doar decizia Consiliului de supraveghere a activității de audit de pe lângă Ministerul Finanțelor nr.19 din 10 noiembrie 2015 constituie obiect nemijlocit al contenciosului administrativ, fiind supusă verificării în aspectul respectării celor trei criterii consacrate de art. 26 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ și anume: legalitatea în fond, emiterea conform competenței, respectarea procedurii prestabilite de emitere.

Prima instanță a notat, că actul de control din 18 aprilie 2015 și nota informativă nr.30-12/143 din 12 noiembrie 2015 constituie acte preparatorii și nu constituie acte administrative, or, nu este o manifestare juridică unilaterală de voință cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Mai mult, aceste acte pregătitoare au stat la baza emiterii actului administrativ contestat și ele nu pot constitui de sine stătător obiect al acțiunii în contencios administrativ, deoarece nu produc efecte juridice prin ele însele.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 21 noiembrie 2017 a respins apelul declarat de SRL Incontest Audit și a menținut hotărârea primei instanțe.

La 06 martie 2018 directorul Incontest Audit SRL, Ignat Tatiana a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu dispunerea admiterii integrale a cerințelor.

Recurenta a menționat, că în cazul în care Colegiul Curții Supreme de Justiție consideră imposibilă pronunțarea unei noi hotărâri, să fie casată ca nefondată decizia instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare, în cazul adoptării unei noi hotărâri să fie încasate de la pîrît cheltuielile de judecată legate de asistență juridică 5000 de lei, pentru traducere 354 de lei, pentru serviciile Camerei Înregistrării de Stat Chișinău 115 de lei, iar în total suma de 5469 de lei.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a examinat cauza în lipsa participanților la proces și nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în cererea de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prevede că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată, că recursul a fost exercitat în termen în condițiile în care la materialele dosarului lipsesc date care ar atesta cu certitudine momentul comunicării către recurent a deciziei instanței de apel.

Argumentul invocat în recurs precum că, instanța de apel a examinat cauza în lipsa participanților la proces nu poate fi reținut, deoarece în conformitate cu art. 379 alin.(1) din Codul de procedură civilă, neprezentarea în ședință de judecată a apelantului sau intimatului, a reprezentanților acestora, precum și a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului. Instanța însă este în drept să amâne ședința dacă va constata că neprezentarea este motivată.

La caz, părțile au fost citate legal, avizele de recepție fiind anexate la materialele dosarului.

Nu poate fi reținut nici argumentul precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în cererea de apel, deoarece sunt declarative și nu au suport legal.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă, că recurenta a depus prezenta cerere de recurs după ce a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „*Levages Prestations Services*” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural,

iar argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de directorul Incontest Audit SRL, Ignat Tatiana.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan